U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobkyň: **a) Fischer Automobil s.r.o.**, se sídlem U Kanálky 1585/9, Praha 2, **b) P. N.**, zastoupených Mgr. Janem Balarinem, Ph.D., advokátem se sídlem Eliášova 922/21, Praha 6, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2014, sp. zn. S-MHMP 133889/2014/SUP/Vá/La, čj. MHMP 810957/2014, o kasační stížnosti žalobkyň proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 9. 2016, čj. 6 A 154/2014 – 31,

t a k t o :

I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví označeným usnesením žalovaný podle § 80 odst. 6 správního řádu nevyhověl žádosti žalobkyň, posouzené jako podnět k přijetí opatření proti nečinnosti odboru výstavby a územního rozvoje Úřadu městské části Prahy 9 (dále jen „stavební úřad“). Tvrzená nečinnost stavebního úřadu podle žalobkyň spočívala v tom, že sdělením ze dne 22. 7. 2013, čj. P09 044534/2013/OVÚR/Bim, nevyhověl jejich podnětu k odstranění stavby - dětského hřiště na pozemku parc. č. 326/5 v k. ú. Hrdlořezy, Praha 9.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadly žalobkyně žalobou u Městského soudu v Praze, který ji shora označeným usnesením odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) téhož zákona s odůvodněním, že směřuje proti usnesení vydanému podle § 80 odst. 6 správního řádu, které není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. a tudíž nepodléhá přezkumu ve správním soudnictví.

[3] Proti usnesení městského soudu brojily žalobkyně (dále jen „stěžovatelky“) včas podanou kasační stížností z důvodu vyplývajícího z § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. S ohledem na skutečnost, že kasační stížnost neobsahovala důvody, pro něž je usnesení městského soudu napadáno, ani rozsah, v jakém je napadáno, Nejvyšší správní soud dvěma usneseními

ze dne 27. 9. 2016 vyzval každou stěžovatelku samostatně k odstranění těchto nedostatků kasační stížnosti; k tomu jim stanovil lhůtu jednoho měsíce ode dne doručení usnesení.

[4] Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 24. 10. 2016 stěžovatelky prostřednictvím svého zástupce vzaly kasační stížnost v celém rozsahu zpět.
[5] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) část věty před středníkem s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Podle § 120 s. ř. s. se tato ustanovení přiměřeně použijí i pro řízení o kasační stížnosti.

[6] S ohledem na skutečnost, že stěžovatelky vzaly prostřednictvím svého zástupce kasační stížnost zpět dříve, než o ní bylo Nejvyšším správním soudem rozhodnuto, kasační soud zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** přípustný opravný prostředek.

V Brně 26. října 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu